І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 36. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 25-го ЛЮТОГО 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 25, 1972 No. 36. VOL. LXXIX.

ДИР. ПЕТРО ПУЦИЛО, ГОЛОВНИЙ КАСИР УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І КАСИР УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ, ВИДАТНИЙ ГРОМАДСЬКИЙ І ПОЛІТИЧНИЙ ДІЯЧ, ПОМЕР НАГЛО НА РОЗРИВ СЕРЦЯ НА 58-МУ РОЦІ ЖИТТЯ

Джерзі Сиіті. — У середу 23-го лютого 1972 року в пополудневих годинах, вертаючись із праці в Головній Канцелярії УНСоюзу до свойого новопридбаного дому у Саммервілл в Ню Джерзі, помер нагло на розрив серця на 58-му році життя один із найбільш популярних діячів з народженої в Америці української генерації, головний касир Українського Народного Союзу і касир Українського Конгресового Комітету Америки, провідний і активний член багатьох українських установ і один з найактивніших в американській політиці громадян, виконуючий обов'язки голови Української Республіканської Федерації в Республіканській партії, колишній довголітній екзекутивний директор Щаднично-позичкової Асоціяції „Тризуб" у Чикаґо, сл. п. дир. Петро Пуцило, осиротивши дружину Стефанію, дочку Іванну і сина Нормана, багатьох своїх друзів та велику громаду.

Смерть сл. п. дир. Петра Пуцила заскочила його родину, його співпрацівників та багатьох друзів, справді, як грім з ясного неба. Того ж дня, 23-го лютого, Петро Пуцило прийшов рано до праці в своєму бюрі в Головній Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиіті в бадьорому настрою, закінчивши впродовж попередніх двох тижнів томливе перенесення свого домашнього устаткування з Чикаґо, де він раніше жив, до новопридбаного дому в Саммервілл в Ню Джерзі. Після майже двотижневої відсутности в канцелярії, він познайомився із біжучими справами, переглянув доставлені поштою листи і документи, підписував рахунки і чеки на різні виплати і в полудневих годинах, разом з головним предсідником Йосипом Лисогором, заступником головного предсідника Володимиром Соханом та редактором Антоном Драганом (головний секретар д-р Я. Падох перебуває на відпустці) пішов на полуденок до близького ресторану та брав активну участь у звичайних при такій нагоді розмовах на біжучі союзові і громадські теми, не виявляючи втоми чи будь-якого іншого недомагання. Після полуденку всі чотири перейшли ще один квартал до місця, де тепер уже швидкими темпами росте 15-поверховий хмаросяг для нових приміщень УНСоюзу й повернулись знову до звичайних зайнять в канцелярії. Біля 3-ої години по полудні дир. П. Пуцило вийшов з канцелярії і незабаром прийшла неймовірна вістка, що його вже немає між живими. Ідучи автом, він, мабуть, відчув втому чи інше недомагання, бо поступив, мабуть на чашку кави, до придорожного ресторану і там упав. Покликане негайно рятункове поготівля завезло його до шпиталю, де лікарі могли вже тільки ствердити смерть.

Майже точно чотири роки тому, 27-го квітня 1968-го року і точно на такому ж 58-му році життя подібної долі зазнав попередник св. п. Петра Пуцила на пості головного касира УНСоюзу, св. п. Іван Кокольський, померши також на розрив серця в місцевому Медичному Осередку після лише кількох коротких днів недуги.

Панахида в Ірвінґтоні, похорон в Чикаґо

Після ствердження лікарями в шпиталі смерти св. п. дир. Петра Пуцила, його тлінні останки приміщені в похоронному заведенні Литвина і Литвина при 801 Спрінґфілд евеню в Ірвінґтоні, Ню Джерзі, де в четвер, 24-го лютого о год. 8-ій вечора були заповіджені відправи парастасу й панахиди.

Наступного дня, в п'ятницю 25-го лютого, тлінні останки будуть перевезені до Чикаґо і зложені в похоронному заведенні Rozdilsky Funeral Home, Western Ave. & 50th St., де вже того ж дня, в п'ятницю і опісля в суботу 26-го лютого о год. 7.30 вечора будуть відправлені панахиди. Похорон відбудеться в понеділок, 28-го лютого, о год. 8:30 рано з похоронного заведення до церкви Різдва Пресв. Діви Марії при 4949 Pauline Ave.

Прапори до половини щогли

Вістка про ненадійну смерть св. п. дир. Петра Пуцила швидко розійшлася та донеслась до більшости наших громад. Усі члени Головного Уряду УНСоюзу були негайно повідомлені телефоном. А у четвер, 24-го лютого, з будинку Головної Канцелярії УНСоюзу були виставлені два прапори, зоряний амириканський і синьо-жовтий український спущені на знак жалоби до половини щогли.

Сл. п. Директор Петро Пуцило

ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ СЛ. П. ДИР. ПЕТРА ПУЦИЛА

Св. п. дир. Петро Пуцило народився у місцевості Вілінґ в Західній Вірджінії 20-го квітня 1914-го року в родині відданих рідному народові та його справі трудовиків-піонерів Михайла і Анни з Піганів Пуцилів. При допомозі батьків та власними зусиллями закінчив середню й опісля академічну освіту та поступив на федеральну працю, займаючи різні становища та працюючи в стейтах Висконсин, Іллиной, Огайо і Мичиґен. Повних дев'ять років був контролером у Федеральному департаменті рільництва, а опісля чотири роки головним представником однієї з найбільших кооператив в Америці. В 1941-му році поступив на працю, як член дирекції, до Української Щаднично-позичкової Спілки „Тризуб" у Чикаґо, а в 1946 році став її екзекутивним директором, виявляючи на цьому пості величезний талан та подивуґідну ініціятиву.

Уже з дитинства передали йому його батьки прикмету для багатьох наших піонерів любов до всього рідного, від мови і церкви починаючи, а на наших установах та далекій Батьківщині кінчаючи. Символом усього рідного та українства взагалі був і залишився для цих піонерів Український Народний Союз. Батько Петра, Михайло, був співосновником 56-го Відділу УНСоюзу, до якого вписав і Петра ще дитиною. Ще й тепер Петро Пуцило показував своїм відвідувачам, як велику реліквію, писану його батьком протокольну книгу 56-го Відділу.

У своєму дорослому віці Петро Пуцило, перейнявши світлу суспільно-громадську і, зокрема, союзову традицію свого батька, продовжував та подивуґідно збагачував її. Перебуваючи довгі роки в Чикаґо, там навряд чи є яка установа, церква школа, клюб, до створення, будови і розвитку яких Петро Пуцило не причинився б. Але головним форумом його діяльности, крім професійної праці, завжди був Український Народний Союз. Не диво, що 24-та Конвенція УНСоюзу, що відбулася в травні 1958-го року в Клівленді, обрала його на головного контролера і цей пост він займав до травня 1968-го року, коли то Головний Уряд УНС на своєму річному засіданні обрав його на пост головного касира, опорожнений наглою смертю його попередника св. п. Івана Кокольського. 27-ма Конвенція УНС, що відбулася в травні 1970-го року, знову переобрала його на цей пост, що його він займав дослівно до останньої хвилини свого життя.

Переконлива мова в Рочестері: 20.000 дол. на ФКУ

Рочестер (Б. Г.) — При дбайливій підготовці місцевого Відділу Фонду Катедр Українознавства та при співпраці товариств і організацій, відбулися тут 13-го лютого о годині 5-ій по полудні в новозбудованій залі церкви Богоявлення дуже успішні збори. Член Головної Екзекутиви ФКУ, впр. о. Степан Чомко з Бостону, прибув як делеґат з рефератом про важливість Центру Українознавчих Студій в Гарварді. Дуже переконливою мовою промовляв цей унікальний священик-громадянин, тут народжений, про потребу встановлення трьох катедр та дослідного інституту. Вітав делеґата голова Рочестерського відділу, вказуючи на особливі здібності Всч. о. Степана Чомка як священика, громадянина і організатора. Здекляровані гроші дали суму 20.000 дол. на Українознавчий Центр у Гарварді.

Представниці жіночих організацій, пані: Іванка Мартинець, Ірина Руснак, Марія Крамарчук (СУА Від. ч. 47), Ліда Захарків, Анна Зборовська, Магдалина Легун (ОЖ ОЧСУ), Слава Коба, Таня Бабюк (СУА Від. ч. 46) зготовили безкоштовно перекуску для всіх приявних на зборах.

Яррінґ продовжує посередницьку місію ОН за мир на Близькому Сході

Нікозія, Кіпр. — Шведський амбасадор до Москви Ґуннар Яррінґ, який є офіційним посередником від Об'єднаних Націй для ізраїльсько-арабського замирення, перевів один день в столиці Йорданії Аммані на нарадах з йорданським королем Гуссейном, його прем'єром Ахмедом аль-Лявзі та міністром закордонних справ Абдаллахом Саляхом. Після тих нарад Яррінґ вернувся до Нікозії на Кіпрі, де він відкрив свою квартиру, щоб було йому легше відвідувати відтіль столиці безпосередньо заінтересованих держав на Близькому Сході. Ґуннар Яррінґ перевів уже дводенні наради з єгипетськими лідерами у Каїро і під кінець цього тижня полетить до Єрусалиму на розмови з ізраїльськими лідерами.

НІКСОН З ДРУЖИНОЮ ОГЛЯНУВ ВЕЛИКИЙ МУР, НАРАДИ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Пекін. — У третьому дні свого перебування у Пекіні президент Ніксон з дружиною і державним секретарем Вілліямом Роджерсом поїхали за яких 40 миль на північний захід від Пекіну подивитись на історичний китайський Великий мур, що його перший китайський імператор Хуанґ Ті здвигнув 219 р. перед Христом. Працювали над тим муром сотні тисяч невільників. Робота тривала 15 літ. Мур тягнувся на просторі 2.550 миль. Залишилися руїни. Стоячи біля нього Президент висловив надію, що не тільки фізичні мури, але й ідеологічні й філософські, які розмежовують народи, зникнуть і дозволять на вільну комунікацію людей і ідей. В той сам день Президент, його дружина й інші члени почету були глядачами на великому гімнастичному показі китайських легкоатлетів у закритому стадіоні. Це було вперше, що кругло 18.000 приявних китайців могли побачити Президента й інших американських відвідувачів. Президентові товаришив знову прем'єр Чу Ен-лай. Президент і його дружина живо оплескували поодинокі продукції легкоатлетів. Поруч із цими церемонійними і розваговими виступами Президент перевів третю, знову чотиригодинну і знову строго засекречену розмову з Чу Ен-лаєм, при чому поруч із Президентом засідали на тій конференції Генрі Кіссінджер, Джон Голдридж і Винстон Лорд, а з Чу Ен-лаєм приявними були чотири особи і дві перекладачки. При всьому засекреченні усіх тих розмов американські кореспонденти твердять, що у тих розмовах говориться передусім про встановлення тісніших контактів — туристами, ученими, мистцями й журналістами. З політичних проблем буцім-то найбільше уваги забирає проблема Тайвані (Формози), яка проте ледви чи тепер буде розв'язана — твердять кореспонденти. Групу американських журналістів китайські гості повезли на військову вишкільну площу, де показувано, як китайські піхотинці вміють нищити американські танки. У тому часі пані Ніксон відвідала одну школу і фабрику скляних фігурок. Побачивши скляного слона, пані Ніксон звернула увагу господарям: „Оце символ нашої партії". При виході з фабрики обдаровано пані Ніксон майстерними міньятюрними скляними фігурками, які їй найбільш сподобались були. Що стосується відгуків за кордоном, то звертають увагу, що в Японії пригнобливе враження зробили телевізійні передачі, на яких виразно показували надзвичайно ввічливе, ба навіть сердечне приймання Президента і членів його почету в Китаї. Члени японського уряду не скривають свого огірчення, що Японія дала себе випередити Америці в нав'язанні безпосередніх зв'язків з Комуністичним Китаєм. Японські газети не виключають, що наслідком тих нарад у Пекіні буде встановлення й неофіційного американського дипломатичного представництва в межах одної чужої — наприклад шведської — амбасади.

Британський парлямент заперечив рішення суду в Північній Ірляндії

Лондон. — У рідкій в історії британського парламентаризму події британський парлямент впродовж одного дня й половини ночі перевів у Палаті громад у трьох читаннях законопроєкт про право військовиків виконувати поліційну службу з прерогативами поліції, після чого той законопроєкт прийняла також Палата лордів, яка засідала до 2-ої години ночі, діставши негайно після того згоду королеви. Справа стала тому такою пильною і зворохобила членів обох Палат британського парляменту, що найвищий суд у Північній Ірляндії признав слувидатному католицькому діячеві у Північній Ірляндії, який не хотів послухати наказу британського старшини, що розганяв вуличну юрбу Той діяч твердив, що за законом з 1920 року військовики не мають компетенції поліції і суд признав йому правду. У Північній Ірляндії британські вояки виконують від 1969 року поліційну службу у боротьбі проти тамошньої анархії, спричиненої терористичними актами ірляндських революціонерів.

Пропонують збільшити пенсії соціяльного забезпечення на 20 відсотків

Вашинґтон. — Конґресмен Вілбир Д. Міллс виступив у Палаті Репрезентантів з пропозицією збільшити від червня цього року виплати з титулу соціяльного забезпечення на двадцять відсотків замість пропонованих ним же самим минулого року і схвалених Палатою у стосовному законопроєкті 5 відсотків. Пропозицію Міллса, який є головою палатної комісії шляхів і засобів, підтримав спікер Палати Репрезентантів Карл Алберт. Внесена Міллсом пропозиція збільшує видатно можливості підвищення пенсій соціяльного забезпечення, бо досі Палата Репрезентантів у порівнянні з Сенатом не виявляла тенденції до збільшування цих пенсій. У конґресових колах вважають, що є всі вигляди на збільшення пенсій, хоч може і не у пропонованих відсотках, все ж таки набагато більше як 5 відсотків. Резервові фонди соціяльного забезпечення нараховують тепер яких сорок більйонів долярів. Згідно із проєктом Міллса, пересічна пенсія для працюючої особи після закінчення 65 років чоловіків і 62 жінок збільшилася б із 133 долярів до 162 долярів і для подруж із 222 до 269 долярів, для вдів із 114 до 153. Мінімальна пенсія була б збільшена із 70.40 до 84.50 дол. Рівночасно із цим мали б бути збільшені відтягнення від заробітних платень працюючих. Особа, яка заробляла б 12 000 долярів річно, мала б платити в 1973 році 242.40 дол. більше, як в 1971 р., а робітник, що одержує 6 000 долярів річно, тільки 12 долярів більше.

ДОПОВІДЬ ПРО ПОЛІТИЧНІ АСПЕКТИ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ

Ню Йорк. — Історична Секція Української Вільної Академії Наук у ЗСА влаштовує наукове засідання з доповіддю професора Ратґерського університету д-ра Тараса Гунчака на тему „Політичні аспекти Берестейської Унії". Відбудеться засідання в суботу 26 лютого ц.р. о од. 4-ій по пол. в приміщенні УВАН при 206 Вест 100-а вул. у Ню Йорку.

В ОБОРОНІ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ І РЕПРЕСОВАНИХ БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ

ЗВЕРНЕННЯ УККА ДО ЗОРГАНІЗОВАНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В АМЕРИЦІ

Українська Громадо!

Згідно з найновішими вістками з України, що їх принесли світові пресові агенції, московсько-большевицький окупаційний режим в Україні розпочав у січні 1972 року поновні арештування українських інтелектуалів. Між арештованими є такі відомі, передше репресовані українські культурні діячі, як Іван Дзюба, Іван Світличний, Вячеслав Чорновіл, Євген Сверстюк та інші. Арешти, за вістками американської та англійської преси, були переведені в Києві й у Львові. Оначе, згідно з повідомленнями українських джерел з рідних земель, арештування переводяться по всіх більших містах України, і число арештованих з кінцем січня ц. р. перейшло понад сто осіб.

Нам відомо, що серед арештованих під закидом „ширення протисовєтської пропаганди та аґітації" є українські письменники, літературні критики, журналісти, професори, мистці, студенти, артисти, наукові працівники, як теж робітники і представники інших прошарків українського суспільства.

Нова хвиля арештувань почалася після рішення Центрального Комітету Компартії СССР у грудні 1971 року зліквідувати такі „самвидавські", тобто підпільні видання, як „Хроніка поточних подій", що виходить російською мовою, та „Український Вісник". Немає сумніву, що нова хвиля терору звернена проти української культурної еліти і має всі познаки погрому української культури. Тоді, як в Росії КҐБ арештує російських дисидентів за їх критику комуністичного режиму, в Україні ці арешти спрямовані на знищення ядра української національної самобутности та викорінення української національної свідомости як рушійної сили в боротьбі за українську державність.

ЗАХОДИ УККА

Як тільки наспіли перші вістки про нові арешти та ув'язнення в Україні, Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америка зробила те, що можна було на поспіх зробити:

1) 26-го січня 1972 року УККА вислав спеціяльного листа до президента Р. Ніксона, прохаючи його негайно інтерпелювати в урядах СССР та Української ССР в цілі припинення беззаконних арештів культурних діячів на Україні. УККА прохав президента Ніксона, щоб справу репресій та арештів в Україні уряд ЗСА переслав до Об'єднаних Націй для дослідження їх Комісією Прав Людини.

2) 8-го лютого 1972 року УККА вислав меморіял до американського представника в Об'єднаних Націях, амбасадора Джорджа Буша, апелюючи до нього, щоб він перевів відповідні інтервенції в справі переслідування українських інтелектуалів совєтським режимом. В тому меморіялі зазначено, що совєтський уряд не є цілком байдужним на голос міжнародної опінії, як це свідчить зміна совєтської політики відносно жидів. В обох меморіялах сказано ясно, що уряд ЗСА повинен стати в обороні поневоленого українського народу, щоб доказати, що Америка завжди стояла і стоїть за справедливістю та збереження прав людини для всіх народів усього світу.

СЛОВО ЗА УКРАЇНСЬКОЮ ГРОМАДОЮ

Зрозуміло, що наша сила може бути ефективною тільки тоді, коли ми всі зорганізовано піднесемо голос в обороні наших поневолених і переслідуваних братів.

До цієї об'єднаної дії ми закликаємо не тільки Відділи УККА, але всі клітини нашого громадського життя, як теж поодиноких громадян, де б вони не були в Америці.

На засіданні Екзекутиви УККА, що відбулося в п'ятницю 11-го лютого ц. р. в Ню Йорку, широко обговорювано справу нових арештів на Україні, як теж можливості оборони наших нескорених братів і сестер в Україні. По всебічній дискусії рішено видати цей Заклик до Української Громади в Америці для скоординованої дії в обороні наших переслідуваних братів в Україні.

Рішено:

1) Посилити публічні демонстрації-протести проти московсько-комуністичного насильства в Україні — не тільки в Ню Йорку чи Вашинґтоні, але по всіх осеред-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПОЕМИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ У ВИКОНАННІ СТУДІЇ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА В НЮ ЙОРКУ

„Студія Мистецького Слова" під керівництвом Лідії Крушельницької в Ню Йорку ставить у суботу 26 лютого ц.р. драматичну поему Лесі Українки у двох діях п.н. „Адвокат Мартіян". Вистава буде попереджена в першій частині виведенням трьох поем Лесі Українки „Прокляття Рахілі", „Одержима" (фраґмент) та „Йоганна жінка Хусова". Відбудеться вистава в залі Fashion Institute of Technology при 227 Вест 27-а вулиця у Ню Йорку. Початок о год. 7-ій вечора. Чистий прибуток із вистави призначений на Фонд Катедри Українознавства у Гарварді. На фото: Сцена із поеми „Йоганна — жінка Хусова" в поставі учнів Студії Мистецького Слова.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відхід редактора

Свого часу великий американський полководець ген. Доглес МекАртур, відходячи від активної служби, виголосив на спільній сесії Конгресу ЗСА прощальну промову, в якій між іншим сказав: „Старий вояк ніколи не вмирає — він тільки відходить". Це, мабуть, можна сказати й про старого редактора. Рідко бо людина іншої професії має таку нагоду назавжди „записатись", як її має журналіст, для якого писання є „хлібом насущним".

Це можна сказати й про померлого минулого понеділка на 85-му році життя редактора Омеляна Рев'юка, в роках 1926-1933 головного редактора „Свободи" й опісля до 1941-го року співредактора цього щоденника. Очевидно, що на долю покійного тепер Омеляна Рев'юка, як і на долю більшости працівників української преси, припала не тільки редакційна праця, але й тісно пов'язана з нею в наших обставинах громадська діяльність. Він очолював центральне Об'єднання Американсько - Українських Організацій в одному з найкритичніших для українського народу періодів — жорстокої польської „пацифікації" в Західній Україні в 30-их роках та ще жорстокішого вимордування зорганізованим Москвою голодом мільйонів українців в підсовєтській Україні. Пацифікаційні жорстокості увіковічнив Омелян Рев'юк у виданому Об'єднанням окремому збірнику.

Покійний редактор Омелян Рев'юк, як і кожна жива та активна людина, мав свої заслуги і свої недомагання. Мав він їх і в „Свободі" і в Українському Народному Союзі. І коли при таких нагодах, як смерть людини, говориться про неї тільки добре або нічого, то, у випадку покійного редактора Рев'юка хочеться, зокрема, згадати про дві критичні події у „Свободі", що можуть послужити для нього промовистою характеристикою. Першою з тих подій було звільнення його Головним Урядом УНСоюзу з обов'язків головного редактора в 1933-му році. Редактор Рев'юк прийняв це рішення і продовжував свою працю як співредактор. Другою подією було звільнення його з праці в редакції в турботливих часах другої світової війни і у зв'язку з дуже турботливими справами для УНСоюзу та „Свободи". Редактор Рев'юк прийняв і це рішення, і відійшов, не тріскаючи за собою дверима і ніколи опісля не сказавши і не вчинивши нічого такого, що могло б кидати будь-яку тінь на установу, газету чи його співпрацівників. Уже після війни ред. Рев'юк принагідно відвідував редакцію, як і редакція час від часу запрошувала його, зокрема з різних ювілейних нагод.

Редактор Омелян Рев'юк був одним з „останніх могіканів" передвоєнної редакції „Свободи", до яких ще належать інж. Євген Ляхович та д-р Володимир Душник — дай їм, Боже, здоров'я і многих літ. Відійшли у вічність вже після 1950-го року неперевершений д-р Лука Мишуга, д-р Семен Демидчук, ред. Степан Шумейко, полковник Володимир Кедровський і тепер ред. Омелян Рев'юк. Редактори відійшли, залишивши свою печать на одному із найбагатших у події періодів історії українського поселення в Новому Світі.

Секретність

Відвідини президента Ніксона у Пекіні і ведені ним наради з лідерами комуністичного Китаю є найкращим доказом, що священна демократична девіза „нарід має право знати" — мусить мати свої межі. Подумати тільки, чи можливо було б змінювати курс історії, коли б великодержавні лідери не могли в повному взаємному довір'ї передискутовувати справи, які їх розділяють та зближують, і коли б вони не могли обмірковувати можливі шляхи до розв'язання актуальних міжнародних проблем. Коли ж у наш час найзагрозливішою проблемою світу, яка теж за всією логікою продиктувала Ніксонові й Мао Тсетунґові потребу закінчити 22-літній період ворожнечі, коли тією хвилюючою обидві сторони проблемою є зріст совєтського імперіялізму, то як можна було б придумати способи для зупинення того зросту, якби „нарід" знав про все те, якби всі ті наради були широко розтрублені.

Очевидно, що 80 американських журналістів, коментаторів, найвидатніших американських колюмністів, які супроводять Президента в його подорожі, жадні дізнатися у Пекіні „будь-що" про зміст і характер ведених за закритими дверима розмов. Але водночас усі ті видатні журналісти, як Вілліям Баклі, Макс Френкел, Роберт Мартін і інші, напевно свідомі того, що на першому місці стоїть не сенсаційний для газети і її читачів матеріял, а добро батьківщини, і що це добро наказує — мовчати щоб не виявляти передчасно найбільшому ворогові світу те, чого йому не треба знати. Колись, очевидно, відомими стануть подробиці, про що говорили Кіссінджер з Чу Ен-лаєм, поки Пекін не вислав офіційного запрошення Ніксонові, про що говорили Ніксон з Мао Тсе-тунґом і його прем'єром. Але це буде колись, а покищо треба, щоб ці речі були строго засекречені. Після викрадення і оприлюднення так званих „пентаґонських документів" у червні минулого року про ролю ЗСА у В'єтнамі і так званих „Документів Андерсона" про таємні наради у Білому домі в справі Індії - Пакістану Ніксон напевно видав суворий наказ забезпечити секретність пекінських розмов. Недарма між допущеними до участи в тій подорожі нема колюмніста Джека Андерсона, проти якого власні його колеґи із світу американської преси піднесли закид, що він переступив межі „нарід має право знати".

Криза в сільському господарстві СССР

Совєтський Союз був змушений докуповувати пшеницю й інші зернові за кордоном, особливо в Канаді й Арґентіні, у минулих роках та буде змушений купувати цього року ще більше. На засіданні провідників 15 совєтських „республік" у Москві, в тому й „міністрів" та фахівців у справі сільського господарства, з доповіддю виступав генеральний секретар ЦК КПСС Л. Брежнєв, що вказувало на важливість теми і стурбованість партійного керівництва станом справ. Усі газети в СССР заповнені закликами дбати „вже тепер про весняні сільсько - господарські роботи", тим більше, що „сувора і малосніжна зима завдала шкоди деяким посівам". За підрахунками західніх фахівців, цієї зими вимерзло до 40 відсотків усієї озимої пшениці на території СССР — загинула або дуже пошкоджена одна третя всіх озимих посівів. Вже в минулому році продукція сільського господарства в СССР не перевищила попереднього року, а кількість населення постійно зростає. Не покращився стан і з тваринництвом.

Омелян Пріцак

ТЕОРІЯ, ЩО СТОЇТЬ ЗА КОНЦЕПЦІЄЮ УКРАЇНОЗНАВЧИХ СТУДІЙ

(2)

Але з остаточним ударом окупант чекав до відповідної нагоди. Вона збіглася (чи припадково?) зі століттям валуєвських едиктів 1861 та 1876 рр., після того, як атомова зброя запевнила Совєтському Союзові стабілізацію. Тільки тоді можна було дозволити собі на остаточний удар по базі української ідентичности, на нововалуєвський акт. На наших очах у 1963 р. Українська (Всеукраїнська) Академія Наук (ще з 1936 р. стала зватися Академія Наук УРСР) перестала існувати як найвища незалежна наукова установа окремої нації. Вона перейшла під керування Всесоюзної (Російської) Академії (Академія Наук СССР), і за нею осталося лише виконувати наукові накази „старшого брата".

Актом 1963 р. останній залишок української суверенности закінчив своє життя. Але, не зважаючи на все те, Провидіння все це не оставило українства на цілковите зліквідування.

Значення першого „дуету" валуєвських актів було перекреслене через постання зусиллям всіх українців з усіх українських земель НТШ у Львові (на базі наукових сил українознавчих предметів Львівського університету, фінансової і людської допомоги із Центральних і Східніх українських земель та дотацій австрійського уряду). Те, до чого валуєвські акти не хотіли допустити — наукове обґрунтування української ідентичности — було створене працею НТШ в рр. 1894-1914.

Актові 1963 р. дали відповідь — хоч самі про те не знали — наші студенти, що жертвенною акцією захопили українське громадянство ЗСА і зібрали як на українські виміри величезну суму грошей — спочатку 280.000 дол., а до кінця 1968 р — 600.000, на базі якої 22 січня 1938 р., у п'ятидесятиліття проголошення української самостійної держави, була створена база для самостійного існування української науки, перша вивінувана (endowed) Катедра українських студій поза межами України (і взагалі!) — у найстаршому та ведучому американському Гарвардському університеті.

IУ

Наука є продуктом грецького генія. Тоді, коли всі інші т. зв. високі культури мали в центрі уваги Бога, греки відкрили людину і те, що притаманне людині — мислення. База всякого кроку вперед, думка — творилася і розвивалася у створеній власне греками формі спілкування людей — діялогі. Грецький діялог (для прикладу взяти б якийнебудь із діялогів Платона) — це експеримент думки, який завершився відкриттям бази всякої дійсної науки — абстракцією, що дала змогу у свою чергу постати науковій теорії (як один з прикладів грецького генія абстракції можна взяти алфавіт і порівняти з системою письма китайського культурного кругу, що не знав абстракції).

Кожна наука мусить мати свою теорію, правдивість якої треба провірити дослідом.

Тут маємо своєрідний діялектичний процес — теорія дає напрямок дослідові, а дослід у свою чергу корегує теорію. Отже, немає науки без теорії так, як теорію, не підперту дослідом, не можна вважати за науку.

Дана характеристика відноситься до всіх наук, як т. зв. стислих, так і гуманістичних.

Позиція г у м аністичних наук — тут, очевидно, враховується в першу чергу мову, літературу і історію — далеко складніша від „стислих". Щоб дійти до стадії абстракції на основі досліду у фізичних чи хемічних науках — потрібне в основному знання матеріялу, який можна важити, до якого можна доторкнутися, який можна покуштувати і т. д., та його співвідношення до теорії.

Не так легко творити абстракції, коли маємо діло з неповторними людськими колективами. Крім того, гуманістичні науки мають подвійне відношення. З одного боку вони є результатом досліду людського колективу при уживанні методу абстракції (очевидно, історик не може поставити на вагу Цезаря або Наполеона для його дослідів основна функція, яку оці діячі займають у розвитку даного колективу людей), з другого — висліди гуманістичних наук формують в основній мірі світосприймання (горизонт) даного людського колективу.

У

Наука не є єдиним фактором, що формує світосприймання людини. Другим основним — і не менше важливим — фактором є віра, яку так, як греки відкрили людину, в найдосконаліший спосіб відкрили старі жиди.

Діялог поміж вірою і наукою є головним змістом культурної історії людства за останні три тисячі рок'в.

Є основна різниця поміж вірою і наукою. Тоді, коли віра базується (і мусить базуватися') на об'явленні, і тому вимагає (і мусить вимагати!) від людини безапеляційного признання за правдиве своїх догм, наука ж без попереднього досліду не може (і ніколи не повинна!) нічого сприйняти за правдиве.

Сумніватися у правдивості, наприклад, догми про св. Тройцю є (і мусить бути!) блюзнірством, смертельним гріхом для кожного віруючого християнина, так, як квестіонувати правдивість догми про те, що Мохаммед був останнім пророком Бога для віруючого мусульманина є святотатством.

(Продовження буде)

Петро Голубенко

ЗУСИЛЛЯ І ЗДОБУТКИ

(Юрій Бойко — ВИБРАНЕ, том I, Мюнхен 1971, стор. 312)

Культурні надбання української еміграції поповнюються останнім часом книгами окремих творчих індивідуальностей, які є підсумком їх зусиль і здобутків на нашому культурному полі. „В житті людини приходить така пора, коли доводиться підбивати підсумки зробленого", — пише у своєму листі Юрій Бойко, повідомляючи про заплановане видання своїх вибраних праць у трьох томах. Перший том цього видання уже вийшов з друку і є тепер перед нами.

Пора підсумків прийшла не лише для окремих осіб, а й для цілого покоління, яке вступило чи й переступило свій зеніт і є на схилі свого віку. Це помітно не лише на еміграції, але й там — на нашій Батьківщині. Цікавим було б порівняти характер і зміст підсумків тут і там, але це колись іншим разом.

Вагомта значимість книги Юрія Бойка полягає не лише в тому, що вона є цінним вкладом до культурного балансу української еміграції і виявляє повніше творче обличчя відомого культурного і політичного діяча. В особі Юрія Бойка маємо живого представника того покоління, яке було безпосереднім свідком і активним учасником того духового і культурного процесу в поневоленій Україні, за яким закріпилося ім'я „розстріляного українського відродження 20-их років".

З цього погляду книга, що є перед нами, крім усього іншого, є для нас книгою історико - д о кументального характеру. Крім цінного вкладу в українське літературознавство і публіцистику, праці Юрія Бойка мають для нас історико - пізнавальне значення. І це дуже добре, що до своїх вибраних праць автор написав автобіографічний нарис, який вводить нас у ту духовну і політичну атмосферу в УССР, у якій йому довелось жити і працювати. Читаєш цей нарис з непослабленим зацікавленням і шкодуєш, що його розподілено на продовження в наступних томах.

Перший том містить 24 праці. Розміщені вони в хронологічному порядку, що дає змогу простежити творчий шлях автора, починаючи з 1930-го року — розвідкою „Молодий театр". Широкий діяпазон зацікавлень автора виявився в різних жанрах і охоплює дуже широкий простір часу. Є тут статті і розвідки про видатних творців української літератури дореволюційного часу (Шевченко, Франко, Коцюбинський), про найяскравіших виразників українського відродження пореволюційних 20-их років (Косинка, Хвильовий, Антоненко - Давидович, Підмогильний, Дніпровський), а також про сучасну літературу на еміграції (В. Барка, Докія Гуменна, Оксана Лятуринська). Окреме місце займають статті про сучасну „радянську" літературу в УССР (О. Гончар, Ів. Кочерга, Н. Рибак). Розвідки суто літературознавчого академічного характеру з відповідним науковим апаратом („Творчість Тараса Шевченка на тлі західньоєвропейської літератури") чергуються з критичними статтями, есеями та літературними портретами окремих письменників.

Ідейні позиції автора і його методологічне озброєння дають плідні здобутки як з погляду наукового рівня досліджень, так і з погляду значимости їх в розвитку української політичної думки й духовости нашого часу. Штучна антитеза „чистої науки" і її службової ролі в житті нації зміняється автором у синтезі щасливого поєднання сумлінного наукового досліду і вольового темпераменту культурного і політичного діяча свого часу. Це позначилось на виборі тем і проблематики — надзвичайно актуального громадського значення і наукової ваги в історії української літератури. Крім статтей про окремі проблеми нашої історії літератури, є в цьому томі також стаття про стосунки і культурно-історичні взаємини з сусідньою російською літературою — „Бєлінський і українське національне відродження".

Крім відзначеного громадського т е мпераменту, праці Юрія Бойка надихані любов'ю до предмету дослідження і дбайливим відношенням до мови. Читання такої книги приносить духовне збагачення і викликає справжню інтелектуальну й естетичну насолоду. Своєю науковою і культурною ваговитістю це твір незамінного фундаментального значення для персональної бібліотеки справжнього інтелектуала і для кожного, хто живе інтересами української культури. Трудно собі уявити кращий подарунок для своїх приятелів і друзів.

Видана книга накладом автора на гарному папері і зі смаком оформлена. Отже, „Самвидав" поширений і на еміграції. З тією тільки різницею, що наш „Самвидав" породжений не цензурою, а іншими обставинами і його видання можна без страху і легко діставати. Ціна книги 7 долярів. Замовляти можна на адресу:

Prof. Dr. Phil. J. Bojko-Blochyn, Ludwig Maximilians Universitet Slavisches Seminar Munich, Germany

НА ТИХІМ БЕРЕЗІ...

На тихім березі стояв.
Луна котилася у спомин.
І відбивала течія
Мою зажуру несвідому.
Світилось сонце в глибині.
І пропливала хмара синя.
І ворушилося на дні
Покрите зеленню каміння.

ЛЕОНІД ТАЛАЛАЙ

Донецьк

Мих. Трощук

ФЕДЕРАЛЬНИЙ ПРИБУТКОВИЙ ПОДАТОК (FEDERAL INCOME TAX)

(3)

З цього прикладу вибираємо те, що корисніше для платників податку, стандартне відтягнення чи поіменних витрат, а радше котрий спосіб дасть нижчий податок.

а) Стандартне відтягнення:

Річний прибуток — 11,000.00 дол., 13% стандартне відтягнення — 1,430.00, різниця — 9,570.00 дол.

Чотири особи (675.00 дол. на особу) — 2,700.00, сума, що підлягає оподаткуванню — 6,870.00 дол. Податок від перших 4,000.00 дол. — 620.00 дол., від додаткових 2,870.00 дол. 19% — 545.30 дол. Разом податок 1,165.30 дол.

б) Поіменні дозволені витрати: пожертви на харитативні цілі — 200.00 дол., податок від бензини — 50.00, податок від харчів та одягу — 165.00, внески до юнії — 120.00, знаряддя до праці — 150.00, податок від меблів — 50.00. Разом 735.00 дол.

Як бачимо, сума дозволених витрат 735.00 дол. менша від суми стандартного відтягнення 1,430.00 дол. Тому в цьому прикладі податок нижчий, коли користуватися стандартним відтягненням.

Хоч з а г а л ь н а сума всіх витрат (виключаючи чинш, харчі і меблі) дорівнює більше як 1,430.00 (стандартне відтягнення), на основі федерального закону не всі витрати відтягається від річних пробутків. Як зауважуємо, лікарські видатки в сумі 300.00 дол. не включається в поіменні дозволені витрати тому, що на основі закону від лікарських видатків треба відтягнути суму, що дорівнює 3% від річних прибутків. В нашому прикладі 3% від 11,000.00 дол. дорівнює 330.00 дол., а це більше, як сума, зужита на лікарські видатки.

Одначе, якби загальна сума поіменних дозволених витрат перевищувала суму стандартного в і д тягнення 1,430.00 дол., тоді корисніше було б вибрати другий спосіб, бо це зменшило б податок.

Сума звороту чи доплати податку залежить від того, скільки працедавець відтягнув від заробітної платні на федеральний податок. Слід також згадати, що другим елементом на зворот чи доплату є родинний стан, тобто самітні чи неодружені мають іншу відсоткову податкову стопу, як одружені, розведені чи голови родин.

УІ. Прибутки та витрати з мешканевих будинків і зиск з продажу будинку

Як усі інші прибутки, що підлягають федеральному оподаткуванню, так і прибуток з мешканевого будинку, після узгляднення релятивних витрат, включається до річних прибутків.

Щоб точно проаналізувати і устійнити, яку частину прибутків з чиншу оподатковується, візьмемо такий приклад:

Мешканевий будинок має три поверхи. На першому поверсі мешкає власник із своєю родиною, а два горішні поверхи винаймається. Далі приймімо, що цей будинок був куплений власником за 30,000.00 дол. в першій половині січня 1965 р. Місячний чинш в 1971 р. становив 150.00 дол. за другий поверх і 140.00 дол. за третій поверх.

Витрати на будинок у 1971 році були такі: 1. направа даху — 75.00 дол., 2. малювання вікон — 225.00, 3. електричні направи на 2-му поверсі — 50.00, 4. паперування на 3-му поверсі — 200.00, 5. податок з реальности — 600.00, 6. відсотки від морґеджу — 450.00 7. забезпечення від вогню і інш. вип. — 120.00, 8. вода для будинку — 60.00, 9. опал всіх мешкань — 600.00 дол., 10. утримання саду — 90.00 дол.

З цих даних робимо розподіл витрат, базуючись на пропорційному відношенні витрат до будинку.

Рід витрат	Загальна сума витрат	Відносні витрати на 1-му поверсі	Відносні витрати на 2-му і 3-му поверхах
	$	$	$
1. Направа даху	75.00	25.00	50.00
2. Малювання вікон	225.00	75.00	150.00
3. Електричні направи	50.00	—	50.00
4. Паперування	200.00	—	200.00
5. Податок з реальности	600.00	200.00	400.00
6. Відсотки від морґеджу	450.00	150.00	300.00
7. Забезпечення будинку	120.00	40.00	80.00
8. Вода	60.00	20.00	40.00
9. Опал	600.00	200.00	400.00
10. Утримання саду	90.00	30.00	60.00
Разом	2,470.00	740.00	1,730.00

Прибуток з чиншу за 1971 р.: другий поверх (150.00 дол. місячно) — 1,800.00 дол., третій поверх (140.00 дол. місячно) — 1,680.00 дол. Разом прибуток з чиншу — 3,480.00 дол. Релятивні витрати (2-ий і 3-ій поверхи) — 1,730.00 дол. Різниця — 1,750.00 дол.

Ця різниця, тобто загальна сума чиншу, поменшена загальною сумою витрат, які відносяться до тієї частини будинку, що є для винайму, не є остаточною сумою, яка враз з іншими прибутками підлягає оподаткуванню. Від цієї суми 1,750.00 дол. ще треба відтягнути амортизацію тих двох поверхів, з яких одержано чинш.

Ольга Приходько

КАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ

(26)

Заглянув і до Жоржиної кімнати. У Жоржа завжди всі речі були в порядку, але тепер тут віяло не мирним святом, а пусткою. Сашко остовпів. Усі гарні речі кудись зникли, навіть від того портрета, який всім так подобався, залишились тільки цвяхи та слід на порожній стіні.

Жадного листа і тут не було.

В невиспаній голові Сашка все ще бриніли Жоржині слова: — „Експрес, міжнародний експрес". — Що це може значити?

Ех, випив він учора тих кілька зайвих чарок, наслухався фантастичних вигадок про Жоржа, а тепер і йому самому верзеться Бог-зна що. Напевно нічого надзвичайного не сталося. Може дійсно з тієї протекції дістав Жорж несподівано „командировку" за кордон і мусів нашвидку виїхати, а Женя певно пішла відпровадити. Можливо навіть, що пані Гуревичева не знає, не хотіли її турбувати в таке велике свято. А Женя, як повернеться, то певно їй усе розкаже. Можливо, що повернеться ще скоріше, як пані Гуревичева з церкви, бож до Лаври далеко та й Служба Божа в таке свято довга-предовга. Він зараз же туди виправиться і за годину все буде з'ясовано.

І добросердечний Сашко поспішив на двірець. Швидко вибіг на плятформу і першого зустрічного залізничника спитав про міжнародний експрес. Побачивши заклопотаного студента, залізничник заспокоїв: — „Ще встигнете, ще 20 хвилин до від'їзду".

Нікого із знайомих Сашко ніде не побачив, ні на плятформі, ні в почекальні, ні в буфеті. Перейшов уздовж цілого експресу, але ніде нікого подібного до Жоржа не зустрів. Переходячи повз експрес, звернув увагу на посильного, що приніс розкішний кошик з квітами і поставив його на вікні в купе 1-ої кляси.

— „От, багачі дуріють, — подумав собі, — такий кошик на Хрещатику коштує великі гроші, а завтра піде він на смітник". Хотів був уже відійти, аж угледів здалеку поставу свого професора. Швидко відійшов набік, не бажаючи з ним вітатись, але цікаво було знати, що він тут робить. Може і Жорж десь тут з ним. Став осторонь за чиїмись широкими плечима і пильно стежив. Дійсно, майже безпосередньо за професором з'явився Жорж з дамами, і всі вони попрямували просто до купе 1-ої кляси. Жорж виступав так легко та елеґантно, тримався так вільно і самопевно, ніби завжди їздив лиш в 1-ій клясі. За хвильку в вікні серед квітів з'явилася голівка професорової доньки з щасливою усмішкою, а за нею гарна, певна постава Жоржа. Професор з жінкою стояли на пероні проти вікна і видимо пишалися тією добре підібраною парою.

„Значить, це все правда, що казали вчора товариші, — подумав Сашко. — Але як же це можливо, що вдома у Жоржа про це нічого не знали? Чи це все зроблено так по-великопанськи? Чи Жорж їх переконав, що так має бути, що це необхідно задля його щастя, і вони у своїй покорі тішаться здалеку його успіхом?"

Поплентався Сашко додому та все собі дорікав, що не зумів навчитись здоровій, нормальній орієнтації на світ та на людей, що все ідеалізує і навіть не зрозумів такого Жоржа, який властиво є кар'єрист з ніг до голови. Тільки наблизившись до свого помешкання, призадумався над тим, що має сказати тим нещасним жінкам? Чи має мовчати?

Коли пані Гуревичева пішла до церкви, Женя вирішила й собі піти до затишного скверу поблизу, де саме цвіли жасміни, щоб натішитись свіжим, росистим ранком.

Женя з малих літ захоплювалась книжками. Може тому, що життя її вдома було таке одноманітне і бідне на враження. Спочатку то були картинки, але дуже скоро вона самотужки навчилась читати і ковтала книжку за книжкою. Було в домі книжок дуже багато, бо в міру того, як на панському дворі виростав Валя, всі дитячі книжки, здебільшого дуже багато ілюстровані, передавались для малого Гуревича, і Женя мала з того радість та користь. Пізніше до того прийшли шкільні підручники, а ще пізніше, в гімназії Женя почала захоплюватися романами. І тепер для неї не було більшої приємности, як читати добрий роман. Не маючи своїх особистих романтичних переживань, вона з цікавістю слухала оповідання своїх товаришок, а також товаришів на ці теми і зачитувалась мемуарами та родинними хроніками.

От і в цей гарний, святочний ранок вона поспішала з цікавою книжкою на своє знайоме місце в далекому кутку скверу, радіючи, що буде читати цілий день досхочу, а при тому насолоджуватися весняною красою.

Не встигла Женя прочитати кількох сторінок, коли побачила, що до неї поспішає Жорж. Була мило здивована. Також здивувалась, що він має в руках свою малу елеґантну валізку. Подумала: „Певно збирається до когось на дачу".

(Далі буде).

Гостинні виступи Українського Оперного Ансамблю Ню Йорк.
Ню Йорк — 26 березня 1972 р., Чикаго — 6-го травня, Дітройт — 7-го травня, Бінґемтон — 21-го травня

НЮ ЙОРК, Н. И.
Неділя, 26 БЕРЕЗНЯ 1972 р., год. 4-та по пол.
Заля Fashion Industries HS, 225 W. 24 St., New York City
виконує комічну оперу на 3 дії

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Муз. С. Г. Артемовського

Виконавці: І. Карась — **Л. Рейнарович**, Львівська опера, Одарка — **Г. Андреадіс**, „Колон" Буенос Айрес Оп., Оксана — **М. Кокольська**, Сиґі Опера, Н.Й., Андрій — **Б. Чаплинський**, Темпел Унів. оп. к. Філ., Султан — **О. Головацький**, соліст Оперного Ансамблю, Імам — **В. Карпинич**, соліст хору „Прометей", філ., Селіх-Аґа — **Т. Федорович**, арт. Харк. Драм. Театру. Оркестра з членів Львівської Опери та Абсольвентів УМІ. Хор Опери.

Танки **СУМА „Верховинці", Н.Й.** Музичний кер. **проф. О. Стратичук**. Режисер: **Т. Федорович**. Танки: **О. Генза**. Декорації **Оперного Ансамблю**. Концертмайстри: **Т. Левицький, В. Босий**. Козаки, козачки, женці, слуги султана, турецька варта.

Передпродажа квитків в крамницях: **Арка, Еко, Сурма**, та в день вистави **від 3-ої год. при касі театру.**

Окружний Комітет УНС в Чикаго, Ілл.

повідомляє, що

в п'ятницю, 3-го березня 1972 року
о год. 7-ій веч.
в залі УНСоюзу
при 841 Н. Вестерн в Чикаго, Ілл.
— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ

в яких обов'язково повинні взяти участь члени Окружної Управи, конвенційні делеґати і представники слідуючих Відділів:

17, 22, 33, 35, 51, 106, 114, 125, 131, 139, 157, 176, 220, 221, 243, 252, 259, 301, 379, 399, 423, 425, 452, 472, 499, 80 — Калумет Сиґі, 100 — Ґеррі, Індіяна, 103 — Мілвоки, 107 — Гемонд, Індіяна, 111 — Джолієт, Ілл., 136 — Палатайн, Ілл., 250 — Рокфорд, Ілл., 190 — Піорія, 335 — Гарвей, Ілл., 395 — Арлінґтон, Ілл.

ПРОГРАМА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір президії
3. Приняття протоколу з попередніх загальних зборів
4. Звіт управи і контрольної комісії
5. Запити і дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії управі і контрольній комісії
7. Звіт номінаційної комісі
8. Вибір управи і контрольної комісії
9. Внески і запити
10. Закриття зборів

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС:

Анатоль Дорошенко, голова — **Михайло Ольшанський**, секретар

В Чикаго відбудеться з'їзд учителів українознавства

З рамени „Об'єднання Українських Педагогів ЗСА", Українська Учительська Громада в Чикаго, влаштовує з'їзд-конференцію учителів українознавства 11-го березня 1972 р.

15-го січня ц. р. відбулося засідання Управи Учительської Громади в Чикаго, в присутності містоголови „Об'єднання Українських Педагогів ЗСА", інсп. Ю. Назаревич. Намічено плян конференції і створено Комітет. Запляновано панель з молодих учителів, а саме: котрі мають закінчені „Вищі Педагогічні Курси Українознавства, і учителі котрі покінчили студії, а не вчать. тепер. Ціль з'їзду-конференції є запізнати, приєднати і заохотити молодих учителів з проблематикою українознавства,, найважливіше — законтивізувати їх.

Тому, Українська Учительська Громада в Чикаго, з головою мгр-ом М. Губчаком, звертається до українського громадянства піддержати цей з'їзд і взяти численну участь. Кожний свідомий українець повинен мати на цілі плекання української мови, продовжувати українські традиції і виховувати молоде покоління на майбутнє. Тут роля учителя українознавства є важлива й необхідна для тих цілей. Тому, ще раз Українська Учительська Громада в Чикаго, звертається до громадянства, а головно до молодих учителів, і підкреслює важливість цієї конференції з'їзду.

Н. Л. Хойнацька

Бюлетень „Церковний Вісник" перейшов на журнал-двотижневик

Чикаго. — „Із цим числом вступаємо у 5-ий рік видавання нашого двотижневика „Церковний Вісник", сказано у вістці „Від Редакції" в тому журналі, що з малого форматом парафіяльного бюлетеню перемінився впродовж кількох років у релігійний журнал, що його читають не тільки парафіяни св. Володимира й Ольги, але й широкі круги"... У числі „Церковного Вісника" з 9-го січня ц. р. повідомлено, що журнал буде виходити раз на два тижні та що „вся рація існування парафії св. Володимира й Ольги полягає на вдержанні української духовости". Дотеперішній головний редактор „Церковного Вісника" д-р Василь Маркусь від'їхав на деякий час до Риму, де викладатиме політичні науки в Університеті Льойола та в Українському Католицькому Університеті ім. Папи Климента, але далі дописуватиме до цього видання.

Декілька інформацій про „Медикер"

З початком цього року „Медикер" не оплачує перші 68 долярів за рахунками від лікарів, лікарів-шпиталів і т.д. Кожний заасекурований повинен заплатити сам ту суму, з власних фондів. Раніше така сума, що не підлягала оплаті „Медикеру", становила 50 дол., потім 60 дол., а в цьому році — 68 долярів. Раніше після перебування перших 60 днів у шпиталі, з хворого вираховували за кожний дальший день по 15 долярів, а тепер по 17 долярів. Тільки до 31 березня можуть ще зареєструватись на обслугу в „Медикер" особи, які народилися між 2 жовтня 1903 і 1-им жовтня 1904. Хто пропустить цю дату з народжених у тих роках, вже не зможе зареєструватись і потрапити під опіку „Медикер".

Американський клюб організував концерт української пісні

Ст. Пол, Мінн. — Газета „Ст. Пол Піонір Пресс" з 9-го січня 1972 р. надрукувала рецензійний відгук свого редакційного співробітника Джона Ґурві під наг. „Шуберт Клюб презентував маловідому слов'янську музику". На концерті „виступали мистці Оксана Бринь — сопрано, якій блискуче акомпаніював Ричард Зґодава, і молода піяністка Елізабет Волф", котра виконала Сонату Брамса. Рецензент характеризував Оксану Бринь, як добре вишколену співачку - солістку, з голосом широкого діяпазону, добре нею контрольованим. Вона виконувала на тому концерті пісні українські, польські, чеські й російські, і всі мовами оригіналів. „Із своєї рідної України Оксана Бринь вибрала чотири пісні, у яких відчутна багата народна культура", сказано в рецензії. Солістка Оксана Бринь виконала арію Галі з опери „Назар Стодоля" та пісні Грудина, Штогаренка і „Соловей" Кос-Анатольського. Дж. Гарві зазначив, що в „Солов'ї" вона дуже добре проспівала кольоратурні пасажі. Співачка О. Бринь незабаром виступить з концертом у Ню Йорку.

ФІЛЬМ „ІДУ ДО ТЕБЕ"

За сценарієм поета І. Драча в Києві поставлено півторагодинний кінофільм „Іду до тебе" — про життя і творчість Лесі Українки, режисер М. Мащенко, музика В. Губи, головну ролю грає акторка Алла Демидова. „Картина захоплює і вражає зливою думок, почуттів, спостережень", писала „Культура і Життя" з 17 лютого. Критика вважає невдалою гру актриси, що виконує ролю Ольги Кобилянської, також замало розкритий образ матері Лесі Українки письменниці Олени Пчілки.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ У ЙОНКЕРСІ

Йонкерс, Н. И. — Для відзначення 80-річчя з дня народження Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа та Дня Помісности УКЦеркви, заходами Комітету в Йонкерсі відбудеться 27-го лютого святковий концерт в Українському Народному Домі при 301 Палісайд евню, о 4-й г. дня. Імпрезу розпочне коротким словом голова Комітету пор. Лев Футала, промову виголосить д-р Роман Осінчук. Крім виступів молоді Пласту й СУМА з Йонкерсу, в мистецькій частині візьмуть участь оперовий співак Осип Стецура і хор при церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку під диригуванням Михайла Добоша, при фортепіяні панна Д. Сиґіда і Роман Стецура.

ПОРТРЕТ ОТАМАНА СІРКА

У 1967 році, коли підготовлялось затоплення „Каховського моря", могилу знаменитого кошового отамана Запорізького війська Івана Сірка довелося перенести із затоплюваного району до села Капулівки. Домовину відчинила наукова комісія, череп отамана Сірка тоді передали до лябораторії плястичної антропологічної реконструкції ім. Миклухи-Маклая. Нещодавно, інформували московські „Ізвєстія" з 17 лютого, до історичного Музею ім. акад. Яворницького в Дніпропетровському прийшов портрет кошового Івана Сірка — відновлений рисі його обличчя на основі вивчення черепа. Про дальшу долю черепа не сказано.

З великим жалем і смутком повідомляємо членство Українського Народного Союзу та Українське Громадянство, що в середу, 23-го лютого 1972-го року ненадійно відійшов у вічність на 58-му році життя

СВ. П.

ПЕТРО ПУЦИЛО

Головний касир Українського Народного Союзу, касир Українського Конґресового Комітету Америки, член Президентського Крайового Комітету Осередку Добровільної Акції, виконуючий обов'язки голови Української Республіканської Федерації, провідний член багатьох американських і українських установ, заслужений громадський діяч.

ПАНАХИДИ: у четвер, 24-го лютого, о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Литвина і Литвина при 801 Спрінґфілд евеню в Ірвінґтоні, Н. Дж.;

у п'ятницю і суботу 25 і 26-го лютого о год. 7:30 в похоронному заведенні Rozdilsky Funeral Home, Western Avenue & 50th Street, Chicago, Ill.

ПОХОРОН: у понеділок, 28-го лютого 1972, о год. 9-ій рано з церкви Різдва Пресв. Діви Марії, 4949 Pauline Avenue, Chicago, Ill.

■

Опечаленій Дружині Стефанії, Дочці Іванні та Синові Норманові і всій ближчій і дальшій Родині висловлюємо глибоке співчуття.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Замість квітів на могилу
б.п. **МАРІЇ КОГУТЯК**
20.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі"
складають
Оксана і Роман ТРЕШНЬОВСЬКІ

Замість квітів на могилу мого Незабутнього Вуйка
ред. **ОМЕЛЯНА РЕВЮКА**
складаю 20.00 долярів
на „Церкву в Потребі".
Володимир ЧАРСЬКИЙ з Родиною

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
з глибоким жалем повідомляє,
що 21-го лютого 1972 року помер

ОМЕЛЯН РЕВЮК

член Комісії для вивчення історії української іміґрації в Америці, член Фундації Академії, колишній головний редактор „Свободи" і відомий український американський діяч.

■

Дружині Покійного п. Емілії і синові Омелянові мол. висловлюємо глибокі співчуття.

УПРАВА УВАН у США

ГОЛОВНА УПРАВА СУМА
— влаштовує —
з рамені Конференції Центральних Українських Молодечих і Студентських Організацій

ЧЕРГОВУ

МАНІФЕСТАЦІЮ
В ОБОРОНІ АРЕШТОВАНИХ В УКРАЇНІ

в суботу, 26-го лютого 1972 року, год. 4-7-ма по пол.
Гамершилд Плаза (47 вул. і 1-ша еве.) в Ню Йорку

ЗАКЛИКАЄМО ДО УЧАСТИ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ТА МОЛОДЬ ПЛАСТУ, СУМА, ОДУМ, ТУСМ, ЗАРЕВО і СУСТА.

ОГОЛОШЕННЯ
ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАД СТЕЙТУ CONNECTICUT І ОКОЛИЦЬ

В суботу, 11-го березня 1972 року, в 8-ій годині вечора
відбудеться в імпозантній залі
LYMAN HALL при Southern Connecticut College в NEW HAVEN, Conn.

ВЕЛИЧАВИЙ

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ і ПІСЕНЬ

В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:

1. Танцювальний Ансамбль **„ВЕСЕЛКА"** з Ню Гейвен, Конн., **РОМАН СТРОЦЬКИЙ**, інструктор, **ВАСИЛЬ ГІНА**, керівник
2. Дівочий Хор **„ЄВШАН ЗІЛЛЯ"** з Irvington, N. J., **БОРИС САДОВСЬКИЙ**, диригент.

В КОНЦЕРТІ ВИСТУПАТИМУТЬ ВИКЛЮЧНО МОЛОДІ СИЛИ.
Просимо всіх взяти участь у цій імпрезі.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

Замість квітів на могилу
б.п.
МАРІЇ-АННИ з ТУСТАНОВСЬКИХ МАРКІВ
складаємо на „Церкву в Потребі":

Микола НИЧАЙ	$25.00
Лев, Орися і Марія МАРКІВ	20.00
Олександер КУЛИНИЧ	15.00
Ростислава БОГАЧЕВСЬКА	10.00
Віра ГУСАК	10.00
Богдан КОТИС	10.00
Роман КРУПКА	10.00
Зеновія і Мирослав КУЛИНИЧ	10.00
о. Макар і Галя МИХАЙЛІВ	10.00
Олена ЧОРНИЙ	10.00
мгр. Степан ВОЛЯНСЬКИЙ	5.00
д-р Ярослава ГРАБОВИЧ	5.00
д-р Степан ГЛЮТ	5.00
Марія КАРПЕВИЧ	5.00
Микола ПЕРХАЧ	5.00
Разом	$155.00

Субота, 18 березня 1972 р., год. 6 ввечорі
Заля Української Православної Катедри св. Покрови
21931 EVERGREEN, SOUTHFIELD, MICH.
(Між 8 і 9 Милею)

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ
для відзначення 70-ліття
ЕДВАРДА КОЗАКА
в Дітройті

1. Привітання Ювілятові можна висилати на адресу:
   The E. Kozak Committee
   23301 Harding, Oak Park, Mich. 48237
2. Хто бажав би взяти участь у бенкеті, може висилати замовлення на квитки та чек до 8 березня на ту саму адресу. Квитки будуть вислані поштою (15 дол. від подружжя, 10 дол. від особи, 7.50 дол. від студента).

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Четвер, 24 лютого 1972

В АМЕРИЦІ

СЕНАТОР-ДЕМОКРАТ А. РІБІКОФФ СКРИТИКУВАВ пропозицію сенатських провідників Скотта і Фулбрайта, щоб примусово перевозити учнів до шкіл тільки там, де є виразна сеґреґація, підтримувана місцевою владою. Сенатор Рібікофф сказав, що таке рішення „є ніби проти примусового транспортування, але насправді ніколи його не закінчить". Він закликав повернутись до його давнішої пропозиції — дати 10 років часу шкільництву, також у метрополітальному районі, щоб воно само покінчило з проявами расової сеґреґації.

НА З'ЇЗДІ АМЕРИКАНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, що відбувається в Брукліні, Н. Й., вирішено перейменувати ту партію на „Комуністичну партію ЗСА". Нову назву прийнято для того, щоб, мовляв, не виявляти „великодержавного шовінізму" в назві „американська", бо така назва належить усім жителям Західньої півкулі.

КОМІСІЯ ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ у справах внутрішньої безпеки ЗСА запросила професорів, знавців права, з Єйльського Університету і з Університету Нотр-Дам для консультації. Комісія вважає, що прийшов час взагалі зліквідувати Раду для боротьби з підривною діяльністю в ЗСА, і для цього закликала з консультативною метою професорів.

ЗАКІНЧИВСЯ 134-ДЕННИЙ СТРАЙК портових вантажників на Західньому побережжі країни. Новий контракт був схвалений 70% голосів. Розвантажувати й навантажувати кораблі почали у всіх 24 портах на Заході ЗСА.

П'ЯТЬОХ ЛЮБИТЕЛІВ РИБОЛОВЛІ ЗНАЙДЕНО на маленькому острівці серед покритого льодом озера Чамплейн після великої снігової бурі. Вони заблудили серед густого снігопаду й були змушені заночувати в шатрі. Без вогню й харчів група могла б легко замерзнути, коли б її вчасно не знайшли рятівники. Серед тих рибалок була 15-річна дівчина і 9-річний хлопчина. Всі вони, хоч дуже перемерзли, вже прибули до Ст. Олбенс, Вермонт.

У САН ДІЄҐО, КАЛІФОРНІЯ, ПОМЕРЛА на 65 році життя науковець - фізик Марія Ґемперт Меєр, яка в 1963 році одержала Нобелівську нагороду в ділянці фізики. Покійна була другою жінкою у всьому світі, після Марії Жоліо Кюрі, яка одержала нагороду Нобеля в тій ділянці науки.

„НЮ ЙОРК ТАЙМС" У ЧИСЛІ З НЕДІЛІ 20-го лютого помилково повідомив, що в понеділок — День Вашингтона, будуть дійсними недільні правила паркування. Насправді ж того дня були відкликані правила паркування на одній стороні вулиці, а всі інші залишалися в силі, як у звичайний будний день. Бюро порушення правил паркування повідомило, що хто був покараний того понеділка — має право на перегляд справи й одержання заплаченої ним грошової кари.

КАНАДА ВИЗНАЛА НОВУ ДЕРЖАВУ БЕНҐЛАДЕШ. Це вже 40-ва з черги країна у світі, що визнала колишню область Пакистану незалежною державою, хоча вона постала з допомогою індійської армії.

У СТЕЙТОВІЙ ТЮРМІ У ТРЕНТОНІ, Ню Джерзі, в'язні зчинили між собою бійку, під час якої семеро осіб були поранені саморобними ножами. В'язничні сторожі розігнали в'язнів. Між пораненими є один із місцевих провідників „мафії" Ентоні Руссо.

ЩОБ НЕ ДОПУСТИТИ ДО ВЛАДИ РАДИКАЛА Г. Букарама, військові кола в південноамериканській країні Еквадорі вчинили переворот. Військовики заарештували і потім вислали літаком у невідомому напрямку президента Еквадору Хозе Ібарру, який був уже дуже старим і не збирався брати участь у нових президентських виборах. В Еквадорі дуже часто стаються „перевороти": за останні 23 роки там змінились 22 уряди, в більшості шляхом переворотів.

У СВІТІ

У СТОЛИЦІ ПІВДЕННОЇ ІРЛЯНДІЇ ДЕБЛІНІ арештували шефа штабу підпільно - революційної Ірляндської Республіканської Армії, яка веде терористичну кампанію у Північній Ірляндії під гаслом з'єднання цілої Ірляндії, і яка перевела три дні тому бомбовий атентат проти військової харчівні в Британії, при чому згинуло 7 осіб. Той законспірований видатний терорист був „у цивілю" кімнатним малярем, за політичними поглядами — марксист. Арештували також трьох інших членів тієї організації.

У ВСІЙ СОВЄТСЬКІЙ ПРЕСІ ОПРИЛЮДНЕНО обширний заклик - наказ совєтської верхівки про приготування до відзначення 50-их роковин формального проголошення Совєтського Союзу, на 30 грудня цього року. Одним із завдань того „всенародного святкування" є показати назверх, що в Совєтському Союзі нема відосередніх аспірацій окремих „самостійних" національних республік СССР, дармащо совєтські проводирі не заперечують, що в отих окремих республіках існують „націоналістичні шовіністи" (тільки на Московщині нібй їх нема!).

КОМУНІСТИЧНА СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ДОПУСТИТЬ в цьому році німців із Західнього Берліну до Східнього Берліну в квітні під час Великодня. Це перша така „концесія" за останніх 6 років. Водночас у Східній Німеччині заповіджено ліквідацію решток приватного виробництва та ремісництва.

ПОЛІЦІЯ У СТОЛИЦІ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ ЗАБОРОНИЛА колишньому активному південно - в'єтнамському генералові Нгуєнові Чань Ті висісти з літака, яким він прилетів з Сан Франсіско. Поліція наказала обслузі того американського літака „Пан Амерікен 747" негайно відлетіти назад з отим генералом, як одиноким пасажиром. Тим літаком мали відлетіти до Америки 200 американських вояків, але поліція перешкодила їм всісти туди і вони мусіли підождати на наступний літак. Генерал Нгуєн Чань Ті виїхав до ЗСА 6 років тому, репресований за участь у буддистських заворушеннях. Він будім-то не отримав був попередньої згоди президента Нгуєна Ван Тієа на поворот.

ПАКІСТАНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗУЛЬФІКАР АЛІ БУТТО ПРИЙНЯВ з вдоволенням заяву індійського прем'єра Індіри Ґанді, що вона готова приступити до переговорів із ним у справі закінчення індійсько - пакістанської ворожнечі. Минулорічна коротка війна між тими державами залишила нерозв'язаною проблему полонених, визнання самостійности Банґладешу, звільнення індійцями пакістанської території в Кашмірі, воєнного відшкодування і т. п. Бутто відповість офіційно Індірі Ґанді як тільки президент Ніксон закінчить свою візиту в Пекіні.

В ЕСПАНІЇ ОБІРВАЛИСЬ звалища землі під впливом зливних дощів біля вугільних шахт і засипали в глибині 1.300 стіп під землею 27-ох вуглекопів. 22-ох вже врятовано, за 5-ма йде ще рятункова акція.

ФІНСЬКИЙ УРЯД ЗАБОРОНИВ висвітлювати фільм, зладжений на основі повісти Александра Солженіцина „Один день в житті Івана Денисовича". Хоча Нікіта Хрущов дозволив був на надрукування тієї повісти, вона засуджена теперішніми володарями Кремлю, бо змальовує страхіття совєтського кацету за часів Сталіна. Фінський уряд не хоче наразити собі Москву з приводу того фільму.

В ОБОРОНІ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ І РЕПРЕСОВАНИХ БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ках нашого організованого життя. Форми таких демонстрацій-протестів мусять бути, без сумніву, мирні та культурні, бо тільки таким чином можемо з'єднати прихильність та піддержку американського народу. Такі демонстрації підготовляють тепер в Ню Йорку та Вашингтоні жіночі та молодечі організації — Пласт, СУМА, ОДУМ, „ЗАРЕВО", ТУСМ, СУСТА і МУН.

2) У місцевостях, де немає совєтських вимінних делеґацій, мирні протести можна переводити під Ситі Голом, під редакціями місцевих часописів та телевізійних станцій, щоб притягнути увагу американського загалу на репресії в Україні. Де це можливо, прохати, щоб посадники міст прилучили свої голоси протесту офіціяльними підписами та печатками.

3) Телевізійні станції — дуже ефективний форум, на якому при вмілій і тактовній поведінці можна мати доступ до мільйонів американців, щоб представити їм ситуацію в Україні. Пригадуємо, що група українських студентів 28-го січня ц. р. успішно сконфронтувала російського поета Євгенія Євтушенка на телевізійній програмі Дейвіда Фроста, про що писав навіть журнал „Лайф".

4) Це саме стосується до американської преси, головно поза великими центрами, яка може містити українські заяви, критику режиму в СССР, якщо вони писані в літературно-пристійних формах.

5) Інтервенції у сенаторів і конґресменів мусять бути систематичними та послідовними. Місцеві організації мають обов'язок контактуватися з своїми сенаторами і конґресменами, щоб вони брали в оборону переслідуваних українців. Тепер, коли президент Ніксон плянує поїздку до Москви, є надзвичайно добра нагода, щоб наші протести йшли масово до всіх американських законодавців з проханням пересилати їх Президентові.

ЗБІРКА НА „ОБОРОНУ РЕПРЕСОВАНИХ УКРАЇНЦІВ"

Екзекутива Українського Конґресового Комітету Америки вирішила передати спеціяльний заклик для видрукування в одному або й двох найбільших щоденників Америки, щоб змобілізувати американську публічну опінію для оборони репресованих діячів української культури в Україні.

Тому закликаємо все українське громадянство Америки складати негайно пожертви на „Фонд Оборони Репресованих Українців"!

Ця спеціяльна збірка не є частиною Українського Народного Фонду чи Фонду СКВУ, а призначена виключно на оборонну дію, щоб звернути світову опінію на варварське безправ'я, практиковане Москвою в поневоленій Україні.

Наші поневолені брати й сестри падають жертвами московсько-комуністичної тиранії, обороняючи віковічні права українського народу на свободу й державну незалежність.

Ми, що живемо в найбагатшій країні світу і розпоряджаємо більшими матеріяльними добрами, як будь-яка інша українська спільнота у вільному світі, мусимо здати свій національний іспит зрілости, складаючи щедро на цей фонд наглої потреби.

Екзекутива УККА звертається до всіх Відділів УККА, співзвучних організацій та всього українського патріотичного громадянства з закликом скласти пожертви щедро на цей надзвичайно важливий фонд!

Незабаром Канцелярія УККА вишле спеціяльний обіжник з інструкціями, як переводити цю збірку в терені.

При всіх збірках, пересиланих на ту ціль до УККА має бути зазначено: „Фонд Оборони Репресованих Українців".

Ми твердо віримо, що все наше громадянство зрозуміє важливість цієї справи і виконає свій патріотичний обов'язок.

ЕКЗЕКУТИВА УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КМІТЕТУ АМЕРИКИ

Ню Йорк, лютий 1972 року

Індекс консумпційних цін збільшився в січні на одну десяту відсотка

Вашингтон. — Згідно з повідомленням Департаменту Праці індекс консумпційних цін збільшився в січні цього року на одну десяту сідсотка, зменшуючися видатно в порівнянні до грудня 1971 року, коли він виносив 0.14 відсотка. У проголошеній у зв'язку із цим заяві, Рада Коштів Прожитку назвала січневі висліди підбадьорливими з огляду на те, що збільшення цін протягом двох місяців після їх замороження дуже помірковані, не зважаючи на те, що була загроза їх раптового підвищення. В самому Ню Йорку індекс цін становив у січні три десятих відсотка, а після сезонового вирівняння п'ять десятих відсотка. Це найбільша з усіх підвишка цін, починаючи від липня минулого року. Нюйоркське бюро статистики праці вважає, що причиною такого збільшення є підвищення оплати за переїзд підземними залізницями й автобусами із 30 до 35 центів, як також збільшення податків від реальностей. Водночас із цим повідомляють, що кількість незатруднених у Нюйоркському стейті збільшилася в січні ц.р. до 6.5 відсотка, досягаючи найвищого рівня за останніх дев'ять років. В самому Ню Йорку кількість безробітних винесла 5.7 відсотка.

Анджелу Дейвіс звільнили з в'язниці за кавцією 102 500 дол.

Пало Алто, Каліф. — Анджела Дейвіс, негритянська активістка-комуністка, обвинувачена у сприянні до вбивства, після 16 місяців ув'язнення змогла вийти тимчасово на свободу, за кавцією в 102 500 долярів. Звичайно, підсудних, обвинувачених у вбивстві, або сприянні вбивству, не випускають на свободу за жадних обставин. Але тепер у стейті Каліфорнія була скасована смертна кара, і тому суддя Ричард Арнасон видав дозвіл на тимчасове звільнення підсудної, що до закону про скасування смертної кари в тому стейті було б не можливе. А. Дейвіс обвинувачена у вбивстві, бо вона принесла в залю суду зброю, від якої загинули чотири особи, у тому й суддя, а також у спробі викрадання людей та в кримінальній конспірації. Її випустили з тюрми увечері і вона від'їхала із сестрою та адвокатом у невідомому напрямку автом, під вигуки яких ста осіб — її прихильників. Оборонець А. Дейвіс сказав, що гроші для кавції дала одна „кооператива" в Каліфорнії. В'язнична сторожа повідомила, що А. Дейвіс, довідавшись про її звільнення з камери, буда „дуже щаслива". На запитання кореспондентів підсудна не забажала нічого сказати, але незабаром вона має виступити на пресовій конференції в місцевому „Штабі оборони Анджели Дейвіс".

СПОРТ

„Чорноморська Січ" — „Гунгарія", Н. Й. 4:1

Петерсон 11 лютого — У 6-му вечорі футбольного сімкового турніру Шейфера, що проходить в Арморі м. Петерзону, „Ч. Січ" здобула цінну 3-тю за порядком перемогу, цим разом з відомим мадярським клюбом „Гунгарія" членом Оберліґи ДАФБ-бу, в складі якого виступають відомі футбольні „зірки": Мате, Шалай, Цьйотка, Паль і ін. Не зважаючи на участь в „Гунґарії" цих досвідчених футболістів, „Ч. Січ" вповні переважала в цій зустрічі і здобула дві цінні точки, хоча вислід міг би бути значно вищий. Вже в 3-й хвилині м'яч із сильного стрілу Лужняка побував в сітці воріт „Гунґарії", що на щастя мадярів не помітив суддя Пітерзон, чим викликав голосну реакцію понад 1 500 глядачів. Дві хвилини пізніше з чергового швидкого рейду, Маскевич з гарної подачі Вол. Каздоби, головою відкрив конто воріт для „Ч. Січі" — 1:0. Перед закінченням половини вислід 2:0 встановив Лужняк, який цим разом притомно закінчив акцію Панькова-М. Фарміґи. Образ гри не змінився і після перерви. „Січовики" тримали ініціятиву, а окремі небезпечні рейди Шалая-Цьйотки і Паля, енергійно і успішно ліквідували оборонці: Паньків-Касіяненко, штопер Каздоба і воротар Петро Лісевич. Чергові ґолі для „Ч. Січі" здобули: Лужняк з подачі Маскевича і М. Фарміґа з акції О. Фарміґи-Маскевича. В кінцевій фазі змагань мадяри здобули свого почесного ґоля зустрічі. Після тієї перемоги „Ч. Січ" закріпилася в першій шістці, що після закінчення турніру відбуде додатковий „плей оф" за окрему фінансову нагороду 1.000 дол. Після тієї 6-ї рунди розгривок, табелю очолюють Пассейк Італіян з відношенням 11:1 точок, Інтер-Джуліяна і „Рома" Петерзон мають по 10:2, Елизабет СК 7:5, „Ч. Січ" і Греко-Амер. СК, Н. Й. по 6:6. Дальші місця займають: Італіян Гарфільд — 5:7, Геледон ФК — 4:8, „Гунгарія", Н. Й. — 3:9 і на останньому місці Айриш-Амер. СК 0:12. Склад „Ч. Січі": Лісевич, Касіяненко, Паньків, Вол. Каздоба, Лужняк, М. Фарміґа, Маскевич, Л. Вільчак, О. О. Фарміґа, Бутенко. В наступну неділю, 20-го лютого „Ч. Січ" має визначені змагання-фінал Ню Джерзі за аматорську Чашу ЗСА на виїзді в Трентоні з місцевою дружиною „Джермен-Амерікен „Кікерс". На цю зустріч „Ч. Січ" поїде в свому повному складі, включно із братами Іваном і Петром Паливодами, які повернули назад до „Ч. Січі". Провід дружини перебрали Михайло Паливода — менаджер і тренер, В. Вільчак-помічник, П. Смук — секретар і Гриць Паливода — господар.

Гаківка

„Чорноморська Січ" — Мавтен Лейк Г. К. 1:2

Нюарк 13 лютого — У чергових мистецьких змаганнях, що цим разом „Ч. Січ" відбула із дружиною, так зв. „Трі-Стейт Гакі Ліг", наші гаківкарі зазнали поразки — 1:2. В цих змаганнях „Ч. Січ" виступила в ослабленому складі, причиною чого був нефортунний час зустрічі, що відбулася о год. 6-й рано. Одинокого голя для „Ч. Січі" здобув Лазар.

О. Твардовський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 26-го ЛЮТОГО 1972 р.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ 234 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі. На порядку: звіт з діяльности за минулий рік та вибір управи на 1972. Після зборів — перекуска. —В. Головінський, предс., О. Яцусь, кас., І. Іваник, секретар.

СУБОТА, 4-го БЕРЕЗНЯ 1972 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Квартальні збори Т-ва В. Хмельницького 158 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі, 216 Гренд вул. Проситься вирівняти вкладки. Адреса фін. секретаря: Alexander Sanotsky, 203 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y. 11211. Тел. 387-4198. — П. Польний, предс., М. Кіт, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1972 р.

БАЙОН, Н. Дж. Річні загальні збори Б-ва св. Арх. Михаїла 213 Відд. в УНДомі, 37 East 23rd St. Проситься чл. прибути. Є важні справи. — М. Солонинка, пред., В. Козак, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори УАСТ Чорном. Січ 214-ий Відд. о год. 4:30 по пол. в домівці Т-ва, 680 Сенфорд Аве. На порядку: звіти за минулий рік і вибір управи на 1972. Проситься чл. прибути. — Анна Твардовська, секр.

ОМАГА, Неб. Річні загальні збори Т-ва Кармати 356-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в приміщенні церковної домівки. На порядку: звіти Управи та вибір нової на 1972 рік. Проситься чл. прибути. — О. Продивус, секр.

НЕДІЛЯ, 19-го БЕРЕЗНЯ 1972 р.

ОМАГА, Неб. Річні загальні збори Т-ва Згода 354 Відд. о год. 11 ранку, зараз по Св. Літургії в церковній залі при 16 Марта вул. На порядку: звіти Управи та Контрольної Комісії, і вибір нової на 1972 р. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться на годину пізніше і будуть правосильні. — П. Труш предс., В. Кульчак, кас., П. Ващишин, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6706. Тарзан вертається до Чулю

Переконаний, що кабани триматимуть злочинців з фальшивої торговельної станиці на деревах аж, поки не прибудуть в Мамбузі спадуни, Тарзан вертається шляхом по шпилях дерев до Чулю.

Тарзан! Як ти дістав так багато крісів?

— Тільки та пістоля, Чулю, і цей скоростріл мають набої. Злочинці випорожнили всі інші, пробуючи вбити дикі кабани!

Розшуки

ПОШУКУВАНІ АДРЕСИ СЛІДУЮЧИХ:

1. Дмитро Сенюк
2. Петро Петровський (брак пальців на руці)
3. Володимир Одинак
4. Іван Маслій
5. Михайло Гулевич
6. Петро ? Катикало
7. Тимко Бурак

Адреса того хто шукає:
Oleksa Daniw
Sentier du Grand Bouillon 75
7200 Wasmes — Hainaut
Belgium